

POPOLCOVÁ STREDA A

Každý rok na Kvetnú nedeľu kňazi svätia ratolesti, ktoré sa neskôr spália a s týmto popolom potom na Popolcovú stredu poznačujú čelá prítomným na svätých omšiach. Čelo je symbolom ľudského myslenia a za ním sa skrýva mozog, orgán ľudského myslenia. Takže poznačenie čela znamená výzvu na rozmýšľanie. Námet na premýšľanie nám dávajú slová z Písma svätého, ktoré kňaz pri obrade poznačenia popolom hovorí takto: *Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš (Gn 3,19)*. Je to veta, ktorú vyriekol Pán Boh nad prvým človekom Adamom, keď ho vyhánal z raja za to, že sa svojou neposlušnosťou odvrátil od Pána Boha.

V Písme svätom v Starom zákone sa na viacerých miestach nachádza popol ako znak smútku a poníženia a tiež v znamení prosby o Božie milosrdenstvo. Napríklad v Knihe Judit 4, 9 - 11 čítame, ako izraelský národ v strachu pred inváziou Holofernesa prosili Pána Boha o záchranu: *„Všetci izraelskí muži začali veľmi naliehavo volať k Bohu a korili sa veľkým pôstom. Oni aj ich ženy, ich deti, ich dobytok i všetci prišelci, nádenníci i otroci si prepásali bedrá vrecovinou. Všetci izraelskí muži i ženy a deti, ktorí bývali v Jeruzaleme, padli na zem pred chrámom, posypali si hlavu popolom a rozprestrelí si vrecovinu pred Pánom.“*

Tiež v Knihe Ester 4:3, kde Ester prosí Pána Boha o záchranu svojho národa pred holokaustom sa píše: *„Ale aj po všetkých krajinách, mestách a miestach, kam došlo kruté kráľovské ustanovenie, zavládlo u Židov nariekanie, pôst, kvílenie a plač, pričom mnohí (z nich) namiesto lôžka používali vrecovinu a popol.“*

Aj v Knihe Jób (Job 42, 6) čítame, že: *„Tak korím sa už, budem robiť pokánie a (posypem sa) prachom, taktiež popolom.“*

Prorok Jeremiáš (6, 26) vyzýva celý izraelský národ, aby sa „zvalil v popole:“ *„Dcéra môjho ľudu, opáš sa vrecovinou a váľaj sa v popole...“*

Aj v Novom zákone sa nachádza výzva Pána Ježiša, ktorý vyslovil kliatbu nad Korazimom a Betsaidou za to, že ho neprijali týmito slovami: *„Beda ti, Korozain! Beda ti, Betsaida! Lebo keby sa v Týre a Sidone boli stali zázraky, ktoré sa stali u vás, dávno by boli v kajúcom rúchu sedeli v popole a kajali sa“ (Lk, 10:13)*.

Uviedol som aspoň niekoľko citátov z Písma svätého, ktoré poukazujú na zmysel popola, ktoré Cirkev prevzala ako znak pokánia. Vyhradila mu jeden deň v liturgickom roku, a to je práve dnešná Popolcová streda, ktorou začína štyridsaťdňové obdobie Veľkého pôstu. Popolom so spálených ratolestí, kňaz robí na čele znak kríža a to preto, aby sa popol dotkol nielen nášho čela, ale predovšetkým nášho srdca. Naše srdcia sú často zasiahnuté rôznymi nerestami, či hriechmi ako napríklad pýchou, lakomstvom, nenávisťou, smilstvom, nemiernosťou v pití či jedení, lenivosťou v modlitbe, alebo vôbec k duchovnému životu.

Preto počas tohto pôstneho obdobia objavujme vo svojich srdciach všetko to, čo nás oddeľuje od Pána Boha. Snažme sa v zamysleniach nad sebou likvidovať všetko to, čo by sa v nás nepáčilo Pánu Bohu. Je síce dobré, keď si ľudia na začiatku pôstu dávajú predsavzatia rôzneho druhu. Niektorí si povia, že cez pôst nebude jesť mäsité pokrmy alebo nebude požívať alkoholické nápoje, či fajčiť. Niektorí sa zriekne sledovania televízie, niektorí počítača alebo niečoho iného. Predsavzatie je pekné, ale sa musí splniť, ak má mať účinok. Toto všetko je chvályhodné, ale pokiaľ si neurobíme poriadok vo svojej duši, tak takéto predsavzatia sa minú svojho cieľa, hoci sa na konci pôstu pochválime, že sme niečo z tohto splnili, ale náprava vzťahu k Pánu Bohu sa v našej duši neuskutočnila. Aby sa náprava ozaj uskutočnila, tak k tomu nám budú pomáhať liturgické čítania v celom pôstnom období, tiež pobožnosti krížovej cesty, vrúcnejšie modlitby a skutky sebazapierania. Nadovšetko odporúčam dobrú svätú spoveď.

Otvorme si preto dnes svoje srdcia pre milosti, ktoré nám dnešnou Popolcovou stredou a celým pôstnym obdobím ponúka svätá Cirkev, aby sme tak priniesli najkrajší dar zmŕtvychvstalému Ježišovi a to naše srdcia vyliečené od hriechov a nerestí.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.